

Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς εἰδήμονας τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, ὅτι ἡ Ἄττικὴ διαλεκτος, κατὰ διαφόρους χρονικὰς περιγὰσεις, ἄλλαξε σχῆμα, καὶ μορφήν, ὥσε ἡ μὲν πρωτίστη καὶ ἀρχαία, παραβαλλομένη πρὸς τὴν διάλεκτον τοῦ Θουκυδίδου καὶ Πλάτωνος, οὐδὲν διαφέρει βαρβαρικῆς, καθὼς αὐτὸς ὁ θεῖος Πλάτων αὐτολεξεῖ μαρτυρεῖ ἐν τῷ Κρατύλλῳ. Ἡ δὲ ἐφεξῆς νεωτέρα ἐξέπεσεν ἀπὸ τὴν προτέραν αὐτῆς τελειότητα. Ὅθεν διαφορτικῆ κρίνεται ἡ διαλεκτος τοῦ Λυσίου, καὶ Ἰσοκράτους ἀπὸ τὴν διαλεκτον τοῦ Πλάτωνος, καὶ τοῦ Θουκυδίδου. Καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ κατὰ τρεῖς χρονικὰς περιόδους τρεῖς διαφορετικοὶ τρόποι τῆς Ἄττικῆς διαλέκτου. Μᾶλλον ὅμως ἢ ἤττον Ἄττικὴν διάλεκτον, κανένας ἐξ ἡμῶν οὔτε ἤκουσεν, οὔτε ἐδιδάχθη. Ἰξεύρομεν ὅλοι ὅτι μετὰ τὴν παρακμὴν τῆς Ἄττικῆς διαλέκτου, κανένας Συγγραφεὺς ἢ Ποιητὴς, τοῦλάχιστον ὅσοι πρὸς ἡμᾶς εἶναι γνωστοί, δὲν συνέγραφεν οὔτε εἰς Δωρικὴν, οὔτε εἰς Ἰωνικὴν ἄμικτον διάλεκτον. Λέγωντας λοιπὸν ὁ Φιλόσοφος ὅτι ἄλλος ἄλλην ἀπὸ τὰς παλαιὰς διαλέκτους μετεχειρίσθη, ἄς μᾶς ἀποδείξῃ ποῖος ποίαν ἀπὸ τὰς παλαιὰς διαλέκτους ἄμικτον καὶ ἄκρατον μετεχειρίσθη; Ὅλοι λοιπὸν κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ τὸ διάστημα συνέγραφαν εἰς διάλεκτον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον μικτήν. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παρά Γραμματικοῖς, καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι Κοινή.

§ γγ. Ἀλλ' ἐπιφέρει ὁ Φιλόσοφος, ἐν τῇ αὐτῇ ὑποσημειώσει, « μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὴν Α. ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα, » ὁ Στράβων τέσσαρας μόνους διαλέκτους ὀνομάζει. Κατὰ » τὴν Β'. ἑκατονταετηρίδα, Ἀπολλώνιος ὁ Δύσκολος ἔγραψεν, » ὡς λέγει ὁ Σουΐδας περὶ διαλέκτων, Δωρίδος, Ἰάδος, Αἰο- » λίδος, Ἀτθίδος. Ὅπου βλέπεις πάλιν ὅτι δὲν φαίνεται τὸνομα » τῆς Κοινῆς. Πρῶτος τῶν Ἑλληνικῶν Συγγραφέων (ἂν δὲν » λανθάνωμαι) ὀνομάζει κοινήν διάλεκτον Κλήμης ὁ Ἀλεξαν-

